

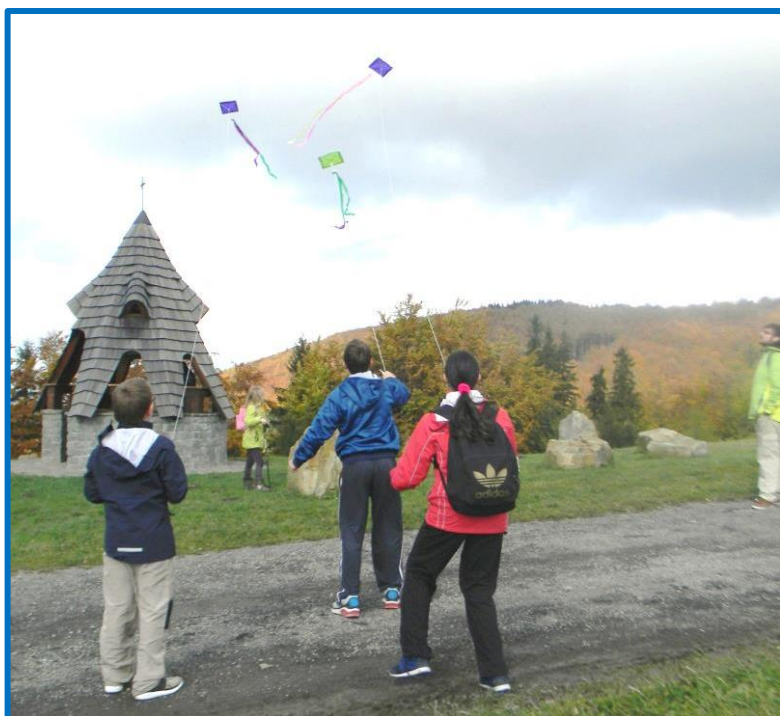
OZVĚNY Z ORATOŘE

1/2017

OBSAH:

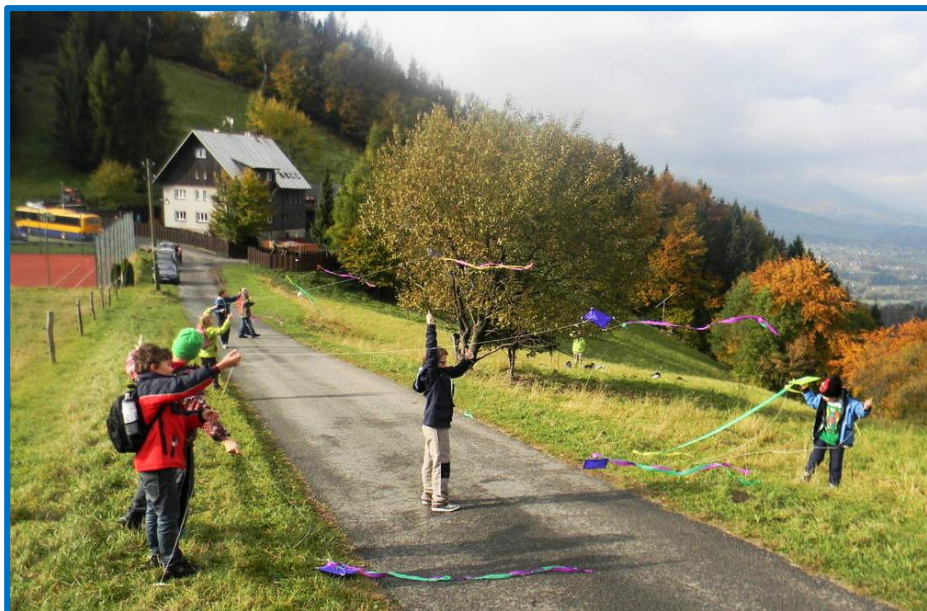
Jak jsme prožili dračí víkendovku	3
Vánoční turnaj rodinných dvojic	4
Pohádkový svět fantazie	6
Šumberský Halloween	7
Sebeobrana pro ženy a dívky	8
Podzimní prázdniny na Majáku	9
Prosenská mažoretka“	10
Vánoce jsou za dveřmi	11
Setkání v Polsku - Vigiliaeuropejska	12
Stolní tenis na Majáku	13
Veselá vařečka	15
Jarní příměstský tábor	16
Zefirin Jimenez Malla	17

JAK JSME PROŽILI "DRAČÍ" VÍKENDOVKU

Pár dnů (a skoro i týdnů) před víkendovkou bylo počasí deštivé, chladné a celkově nic moc, takže jsem se už pomalu loučil s možností pořádně si "zalítat" s draky na horách. Nicméně nakonec se počasí umoudřilo a víkendovka proběhla přímo parádně. Páteční večer byl především ve znamení postupné výroby draků v dílně střediska a byl završen hrou "na schovku" v jeho prostorách. Ráno nás čekala snídaně, balení, úklid a přesun na vlakové nádraží. A pak už jen vláčkem do Hrádku a vzhůru směrem na Filipku. Počasí bylo čím dál tím lepší a nahoře začalo i příjemně pofukovat, takže draci nakonec létali jedna radost. Po obědové pauze na chatě Hrádek jsme dorazili až na Filipku a cestou si ještě jednou užili pouštění draků, venkovní taktické a přírodní hry. Za Filipkou a v jejím okolí nás čekaly nejkrásnější přírodní scenérie a také oblíbená hra "na nálety". Cestou na vlak jsme se ještě pokochali pohledem na pasoucí se ovečky a šťastně doletěli až domů.

Bobr

VÁNOČNÍ TURNAJ RODINNÝCH DVOJIC 2016

Na konci roku 2016 jsme zorganizovali již 13. ročník oblíbeného Vánočního turnaje rodinných dvojic ve stolním tenise. Letos bylo účastníků o něco méně, ale to vůbec nikomu nevadilo. Přijeli jak mladí, tak staří, ale nejdůležitější bylo, že byla zábava a hrál se stolní tenis.

První stupeň se hrál v několika skupinách. Nejprve si proti sobě dvojice zahrály čtyřhru a poté se hrály dvouhry. Během základních skupin také probíhal doprovodný program. Naši dobrovolníci, kteří se vyklubali z klientů chodících do našeho střediska, se v herně starali o zábavu. Účastníci si mohli vyzkoušet střelbu z flustačky, zahrát si hru Jenga, poskládat na sebe co nejvíce matiček, nebo zkusit porazit našeho tradičního účastníka turnaje, neporazitelného stolního tenistu. Za každou zvládnutou disciplínu pak dvojice získala lístky do tomboly. Po skončení základních skupin, ze kterých první dvě dvojice postoupily do hlavní soutěže a třetí hrála soutěž útěchy, se losovala již zmíněná tombola. Rozdávaly se samé zajímavé věci. Po skončení tomboly se již rozběhly zápasy, ve kterých se bojovalo o přední umístění jak v hlavní soutěži, tak v soutěži poražených. K vidění byly jako každý rok pěkné zápasy a byly napínavé až do konce. Turnaj skončil lehce po páté hodině vyhodnocením prvních tří dvojic v hlavní soutěži a také v soutěži útěchy.

Turnaj byl opět velice povedený a probíhal v poklidné a veselé atmosféře. Žádné stížnosti se k organizátorům nedostaly, a tak věřím, že všichni účastníci odcházeli spokojeni. Kdo nevyhrál, tak se alespoň zabavil v doprovodném programu, nebo si mohl dát v bufetu skvělé klobásy, něco na zapití, nebo si osladit život nějakou sladkostí.

Jirka Matuš

Výsledky hlavní soutěže

1. Skulina David-Skulina Bohumil
2. Martinko Jiří-Martinko Martin
3. Pustka Matouš-Pustka Mikuláš
4. Mohyla Petr-Mohyla Jan

Výsledky vedlejší soutěže

1. Levický Jakub-Levický Matěj
2. Kazík Václav-Sasín Michal
3. Antlová Vanesa-Antl Štěpán
4. Krusberský Václav a Jan

POHÁDKOVÝ SVĚT FANTAZIE...

Za devatero řekami, temným hvozdem a devatero horami bylo jedno království. Uprostřed toho království stál hrad a v něm žil starý král a ten několik dcer ve věku na vdávání měl. Jednoho dne se král rozhodl uspořádat víkendovou akci pro urozené pány, šlechtné prince a udatné rytíře z blízka i z dále. A tak se jednoho pátečního podvečera sešlo čtyřicet zájemců o ruku jedné z princezen a půlku království k tomu. A jak už to tak bývá, po slavnostním uvítání a honosné večeři započal kulturní program, v němž se všichni uchazeči měli možnost předvést králi a především urozeným princeznám. Někteří vynikali v umění pěveckém, jiní zase vsadili na taneční kreace. Poté se panstvo odebralo do svých komnat k nočnímu odpočinku.

Ráno po probuzení se ti odvážnější (a byla jich většina) odebrali na hradní nádvoří k ranní rozcvičce, po které královská snídaně přišla náramně vhod. Dopolední čas zval k návštěvě velké hradní síně ke sportovním aktivitám, čehož využilo zdatné rytířstvo, naopak urozené dámy využily klidná zákoutí k vyzkoušení nových výtvarných trendů malby na obličej, zatímco pilné služebnictvo se činilo při přípravě slavnostního oběda a svatební tabule pod dohledem velmi obětavé urozené paní Zdenislavy a královského komořího Jaroslava, za což jim patří velký dík. V pravé poledne se konal velký rytířský turnaj, při kterém chrabrí rytíři a princové bojovali o srdce svých vyvolených dam,

přičemž vítěz získal ruku své vyvolené a půlku království k tomu jako prémii. Jako vyvrcholení celé akce proběhl svatební obřad a opulentní královská hostina, na které se s bohatými pokrmy a lahůdkami nešetřilo, dětské šampaňské teklo

proudem a jako rajska hudba v uších zúčastněných zněl cinkot královských čokoládových zlaťáků. Na závěr se všichni rozloučili s králem a jeho družinou a s myšlenkami na příští královskou víkendovku (vždyť princezen tam zbylo dost) se rozešli do svých domovů. Zazvonil zvonec a pohádkové víkendovky byl konec...

Loučím se slovy – byla to fantazie....

Pavel Toman

ŠUMBARSKÝ HALLOWEEN

Jedna z podzimních víkendovek tohoto školního roku se odehrála v prostorách našeho střediska na Šumbarku. Její téma zní poněkud strašidelně – Halloween aneb nemusíme se bát nikoho a ničeho. Některé děti se už na toto téma těšily a připravovaly si různé masky. K večeři objednanou pizzu vyzvedli upíři a zombíci, ale dodavatele to moc nerozhodilo, asi už jsou na toto zvyklí. Po večeři nám výroba kostýmů a masek papírových i na obličej zabrala dost času. Večerní stezka odvahy sice některé odradila a již předem to vzdali, ale nakonec i ti méně odvážní to zvládli. Dostali od Duchovních bytostí Rudé kameny za splnění úkolů. Za každý kámen byly body do celkové bodovací soutěže. Druhý den po snídani jsme se zaměřili na nabídku a využití logických PC her se strašidelnou tematikou firem Špidla a Allawar, které jsou určeny pro rozvíjení fantazie, zvědavosti a odvahy u malých dětí. Dopolední čas byl určen na promítání animovaného filmu s halloweenskou tematikou, sportovní aktivity v tělocvičně a na X-boxu v lektorské místnosti. Tam jsme také strávili odpolední čas, který jsme pak věnovali povídání na téma „Památka zesnulých“ (připomínka našich nejbližších) a také diskusi o smyslu života. Zkrátka takové malé slůvko k zamyšlení. Děti také zajímaly otázky ohledně boje dobra se zlem. Na toto téma se také chystáme do budoucna vyrobit si deskovou hru do herny. Závěr víkendovky byl věnován promítání filmů o dětech s křesťanskou tematikou. Děti, které nejsou zaměřeny na duchovní témata, měly po celou dobu náhradní poznávací program

v počítačové učebně. Už teď se těšíme na další podobnou akci příští rok.

Erika a Jarek

SEBEOBRANA PRO ŽENY A DÍVKY

Nově od září začala probíhat výuka základů sebeobrany pro ženy. Tréninky se konají pod vedením Pavla Božanského pravidelně každé úterý v podvečer v tělocvičně Základní školy 1.máje.

Úvodem je potřeba říci, že trénink sebeobrany a „bojových dovedností“ je komplexní systém, který se zlepšuje pouze systematickým a cíleným opakováním. Nelze nikoho připravit a naučit, aby odolal nebo odvrátil reálný útok na svou osobu, během krátkého času. Je naivní si myslet, že za víkend, měsíc nebo tři už dokážete krizové situace s přehledem zvládnout. Koncepce výuky sebeobrany je dlouhodobá.

Techniky sebeobrany, které si ženy na trénincích osvojují, jsou praktické, efektivní a pečlivě vybrány z různých směrů bojových umění. Držíme se zásady: „Rychle a efektivně řešit vzniklou krizovou situaci.“ Pro efektivní zvládnutí takové situace je však důležitá také psychika a z toho důvodu se během tréninků postupně zaměřujeme i na tuto problematiku. Ženy a dívky navštěvující tyto tréninky již mají za sebou první půlrok tréninků. Za tu dobu se naučily základním kopům, úderům a krytům, které jsou nedílnou součástí úspěšné sebeobrany. Osvojili si řadu reakcí na nejběžnější druhy napadení. V dalším pololetí se bude výuka zaměřovat na zdokonalování základních technik, na základy boje na zemi a na využití improvizovaných zbraní, jakou může být kabelka, deštník apod.

Doufáme, že zájem o sebeobranu bude nadále narůstat, protože ...

...**"JE LEPŠÍ UMĚT A NEPOTŘEBOVAT, NEŽ NEUMĚT A POTŘEBOVAT"**.

Pavel Božanský

PODZIMNÍ PRÁZDNINY NA MAJÁKU

Během podzimních prázdninových dnů byl Maják samozřejmě otevřen a děti tuto možnost s radostí přivítaly. Na program byly soutěže a společné hry, tvůrčí a taneční aktivity a mnoho dalšího. V pátek odpoledne jsme se také společně vydali do přírody k řece Lučině, kde jsme si jednak opět zahráli a zasoutěžili a také jsme u rybníka mohli obdivovat stromy ohlodané či přímo přehryznuté místními bobry :-). V tomto "bobřím království" byl schován také malý poklad od bratrů bobrů, na kterém si děti rády pochutnaly. A to byla taková hezká tečka za tím naším programem.

Bobr

PROSENSKÁ MAŽORETKA

Naše mažoretky celý rok pilně trénují, aby ukázaly na vystoupeních a soutěžích, jak je tento druh tance baví a jejich píle byla po zásluze odměněna také na tradiční soutěži Prosenká mažoretky.

Dne 21.1.2017 jsme brzo ráno vyrazily vlakem směr Prosenice, abychom se zúčastnily nepostupové soutěže Prosenká mažoretky v Prosenicích u Přerova. Vlak odjížděl 5:09, takže holky musely opravdu brzo vstávat, aby jim neodjel. Ale dorazily všechny a to je důležité. Soutěž se konala v tělocvičně místní ZŠ a MŠ, kterou mohly holky ve volném čase obdivovat. V 9:00 se konalo slavnostní zahájení a o půl desáté už začínaly soutěžit první celky - velké formace a malé formace mažoretek. Naše trio - Terka Fojtíková, Amálka Kožušníková a Agátka Pilaríková se dostalo na "plac" kolem poledne a do té doby jsme pilně trénovaly, kde se dalo. A také se nám to vyplatilo, protože holky získaly krásné 2. místo a měly obrovskou radost. Asi o hodinu později vystupovala se svým sólem ještě Amálka, která se už nemohla dočkat své kategorie. A také jí se čekání vyplatilo, protože získala 1. místo. Holky byly prostě úžasné! Kolem 15:00 hodiny ještě soutěžila naše poslední mažoretky Lucie Řepečká, která také získala 1. místo.

Po vyhlášení výsledků - někdy po čtvrté hodině - na holky padla veliká únava. Ale jelikož se těšily domů, aby ukázaly své medaile, tak se honem převlékly a utíkaly jsme na vlak směr Havířov. Dorazily jsme domů pozdě večer, ale s úsměvem na tváři, protože všechny mažoretky si dovezly medaile.

Eva Kožušníková a teta Míša

VÁNOCE JSOU ZA DVEŘMI

Poslední víkendovka 2016 byla zaměřena na atmosféru přicházejících Vánoc. Tentokrát jsme chtěli, aby děti měly něco trošku zvláštního a mohly se už naladit na přicházející vánoční a novoroční svátky. Velice nás překvapil obrovský zájem všech dětí – opravdu se čtyřiceti zájemci nikdo předem nepočítal. Chtěli jsme ale, aby nikdo nebyl před Vánoci zklamán, a tak se ochotně přidali i další pedagogové, abychom to zvládli. Večerní program byl zpestřen filmy a písněmi se zimní tematikou. Dopolední program byl zaměřen na výrobu dřevěných a jiných vánočních ozdob. Před svátečním obědem, na kterém samozřejmě nechyběl bramborový salát a ryba nebo řízek, jsme měli i povídání o vánočních tradicích a zvycích. Příjemné odpoledne bylo zpestřeno vycházkou do blízkého lesíku, kde proběhla soutěž v hledání „ztracených“ dárků. Jsme rádi, že se tato akce nakonec přes velkou náročnost zdařila a doufáme, že děti byly spokojené a budou rády vzpomínat.

Pavel, Roman, Erika a Jarek

SETKÁNÍ V POLSKU - WIGILIA EUROPEJSKA

V Strumieniu je to už tradice, že se každoročně láme oplatek mezi zástupci projektových partnerů tří států, a to Polska, Česka a Slovenska. Starostka města Strumień, pani Anna Grygierek, organizuje tato setkání účastníků pod názvem „Wigilia europejska“ již několik let. I my jsme vždy srdečně zvaní. Letos se setkání uskutečnilo v úterý 20. prosince, v Městském centru kultury pro volný čas. Setkání slavnostně zahájila paní starostka, všechny přivítala a představila. Pozvání přijali zástupci školských zařízení, členové zájmových organizací a starostové partnerských měst a obcí z České republiky a Slovenska. Za polskou stranu se zúčastnili radní města, senátor, biskup, kněží a zástupci médií. Nastala ta pravá příležitost shrnout a pochlubit se úspěchy příhraniční spolupráce města Strumienia s ostatními subjekty. Shlédlí jsme zajímavou prezentaci, co se v průběhu roku podařilo.

V rámci setkání nám doplnil kulturní program sbor dětí z místního gymnázia, který svým vystoupením naladil účastníky na vánoční atmosféru. Nakonec jsme všichni společně zpívali koledy.

V průběhu let se lidé natolik spřátelili, že se dnes setkávají nejen na akcích, ale i soukromě. Přátelství, která tento projekt nastartoval, jsou už dlouhodobá.

Anička Palowská

STOLNÍ TENIS NA MAJÁKU

Také ve školním roce 2016-2017 patří na pobočce Maják stolní tenis k nejoblíbenějším aktivitám (hlavně u chlapců). Trénujeme denně, kromě pátku, v kategoriích od nejmladších po starší a také podle výkonnosti – od začátečníků po pokročilé. Každou tréninkovou hodinu navštěvuje v průměru 10 – 15 borců.

Velkou oblibu mají pravidelné kontrolní turnaje, kde se poměřují hráči napříč kategoriemi. Role favoritů jsou sice dané, ale o překvapení není nouze. Pak je důležité „udržet nervy na uzdě“ a naučit se i prohrávat, což je také jedním z cílů a posláních kroužku.

Díky spolupráci se střediskem ve Městě, můžou kluci každý měsíc poměřit síly v pravidelných bodovacích turnajích „proti Městu“. Je to pro ně motivace do dalších tréninků a snahy zlepšit se. Berou to

vážně a rádi sledují své bodové ohodnocení na průběžné tabulce. Na konci školního roku je vyhodnocen nejlepší stolní tenista v mladší i starší kategorii a odměněn pohárem. Téměř každý měsíc máme na Majáku také větší turnaje, tzv. „Přebory Majáku“ o drobné ceny.

Účastníme se rovněž v rámci střediska turnajů SHM. Pro naše kluky jsou reálné především turnaje v našem středisku a pak v nejbližší Ostravě. Turnaje v Praze a Brně jsou pro většinu cenově nedostupné, podobně jako účast na Mezinárodních salesiánských hrách, kde se pohybují náklady na účast a pobyt v řádech tisíců korun.

Myslím si, že stolní tenis má stále v salesiánských střediscích svoje pevné místo. V dnešní době je to s podivem, že klukům stačí k zábavě, pohybu, atd. pouze páčka, míček a stůl – podobně jako před desetiletími.

Pavel Honěk

VESELÁ VAŘEČKA

Moja záľuba k vareniu je mojim blízkym a rodine dobre známa, ale keď som prišiel v stredisku s myšlienkou znovuo tvoriť krúžok varenia, mnohí kolegovia možno neveriacky krútili hlavou. Sám som sa trochu bál, do akej miery sa krúžok po tých niekoľkých rokoch, keď tu absentoval, uchytlí, hlavne preto, že je to typ krúžku, ktorý vyžaduje na každé spoločné stretnutie financie. Čiastka 25 korún na osobu je pre mnohých z nás zanedbateľná, ale vzhľadom k faktu, že pracujeme aj s klientelou so sociálne slabších vrstiev, môže byť aj táto čiastka odradzujúca. O to viac ma teší skutočnosť, že krúžok „veselá vařečka“ zatiaľ funguje, a verím, že to tak aj ostane.

Je niekedy pomerne ťažké, za spomínanú sumu pripraviť nejaký kulinársky zázrak hodný francúzskej päťhviezdičkovej reštaurácie, ale o to nám v podstate ani nejde. Mne bude úplne stačiť, ak deti budú zvládať základné úkony v kuchyni, ako je krájanie zeleniny a mäsa, poznať základné ingrediencie, spôsob prípravy vybraných jedál, ale v neposlednom rade aj základy stolovania a potrebné hygienické návyky pri práci v kuchyni. Zatiaľ sa nám to myslím darí, spoločne sme už pripravili dobroty typu pizza, hamburger, zapekaná bageta, alebo smažený syr s hranolkami, ale snažím sa pri výbere jedálnička zakomponovať aj jedlá zdravé, kde už máme za sebou tiež prípravu brokolicovej polievky, šopského šalátu, či zeleninového rizota.

Okrem toho, že sa deti učia uvedeným vedomostiam a zručnostiam v kuchyni, je pre mňa veľmi dôležité, aby sa deti v krúžku cítili dobre a bezpečne, aby tam panovala atmosféra plynúca z názvu krúžku - „VESELÁ“ a možno raz aj z našej malej strediskovej kuchyne vyrastie nový český „MASTERCHEF“...

Roman

JARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

To je ten správný čas, kdy se pracuje s dětmi a vytváří se jim smysluplný program, ve kterém se něco naučí, poznají nová místa, ale hlavně stráví svůj volný čas ve společnosti svých kamarádů, se kterými zažijí spoustu nových dobrodružství a zábavy. Ano, mluvíme o prázdninách, kdy děti nemusí do školy.

I letos 13. - 17. března 2017 si pobočka Město připravila pro děti z Havířova a blízkého okolí příměstský tábor. Ten letošní nese název „Všechnálek na cestách“. Chceme, aby děti neseseděli jen u počítače, playstationu, xboxu, nebo mobilu, a proto jsme pro ně připravili tábor, kde poznají něco nového, podívají se na zajímavá místa našeho kraje a zařadí si v zábavných centrech. Kromě toho, že si účastníci zahrají spoustu zajímavých her v prostorách našeho střediska, zaměřených na spolupráci v týmu, kde se jeden bez druhého neobejdou, podívají se také na spoustu zajímavých míst. Připravujeme pro ně exkurzi k dobrovolným hasičům, aby se dozvěděli něco o důležitosti a potřebnosti těchto záchranných složek. Návštěvu muzea automobilů v Kopřivnici spojíme se soutěží, u které využijeme pracovní

listy tohoto muzea. Také se podíváme do dávné minulosti u jeskyně Šipka, navštívíme expozici Miniuni v Ostravě se spoustou krásných staveb, nebo pohádkový sklep strašidel pro ty odvážnější. Aby to byla také zábava, zajedeme si do laser arény v Ostravě, kde si pořádně zadovádíme a tábor zakončíme v aquaparku v Bohumíně.

Myslím, že si jarní prázdniny společně skvěle užijeme! Jirka Matuš

ZEFIRÍN JIMENÉZ MALLA

I. NAROZENÍ

Jedněm chudým Romům se narodil syn. Bylo léto, kočovali s vozem po kraji, a chlapeček přišel na svět na cestách někde mezi městy Lérido a Fraga v Katalánsku. V matrice se později našel zápis ze dne 26.srpna 1861, že dítě dostalo při křtu jméno Zefirin. Zefirin Jimenéz Malla.

II. DĚTSTVÍ

Kluk rostl, ale do školy nechodil. Musel pomáhat živit rodinu. Prodával třeba proutěné koše nebo žebal. Říká se, že když se vracel z trhu a viděl, jak se u nich kouří "z komína", těšil se už z dálky, že dnes budou mít doma jídlo. Častěji ale mívali hlad. Celý život se už nikdy Zefirín nenaučil číst ani psát. Ani do kostela ho nikdo nevodil - znal jenom několik modlitbiček.

III. LÁSKA

Zefirín poznal lásku - jmenovala se Tereza a byla velmi krásná. Nosila velké náušnice, náramky, prsteny a všechno jí slušelo, i ozdoby v černých vlasech. Zefirína si nevybrala pro krásu, ale pro jeho dobré srdce. Zefirín byl vysoký, silný, odvážný, ale nebyl hezký: byl prý moc černý a měl veliké uši. Svatbu neměli v kostele, ale jako Romové - venku v noci pod hvězdami. Zefirín měl tehdy asi 20 a Tereza byla trochu starší.

IV. PEPITA

Zefirín s Terezou už žili dlouho jako muž a žena, ale neměli děti. Měli dost peněz, Zefirín obchodoval s koňmi a všude na trzích ho rádi viděli, opravdu peněz měli dost, ale chybělo jim dítě. "Nanečhave - nanebacht!" Tak si vzali na vychování holčičku Pepitu. Byla vlastně z rodiny Terezina bratra, kde měli tolik dětí, že je nemohli uživit. Měla Terezu jako vlastní maminku a Zefirínovi říkala "Strýčku!" Zefirín velice dbal, aby Pepita chodila do školy. Tehdy ve Španělsku nebylo běžné vzdělání pro děvčata: do školy nechodily ani dcery z neromských rodin a dívčích škol bylo málo. Tato romská dívka se díky strýčkovi Zefirínovi naučila nejenom dobře číst a psát, ale dokonce hrála podle not na klavír a vyšívala. Zefirín se postaral o její vzdělání a přitom sám se neuměl ani podepsat.

V. SVATBA V KOSTELE

Zefirín a Tereza už spolu žili 30 roků a každý říkal, že jsou dobří manželé. Zefirín ale věděl, že chce žít ve svátostném manželství – a to se musí jít do kostela. Aby se jim lidé nesmáli, že jsou blázni, šli do jiného města, kde je nikdo neznal, a tam byla v kostele svatba. Zefirínovi bylo 51 roků.

VI. SOUSEDÉ

Zefirín žil ve městě Barbastro, kde bylo víc „gádžů“ než Romů. Zefirín byl ale dobrý člověk a dobrý soused. Vážili si ho a měli ho rádi. Mezi jeho přátele patřil např. profesor Nikolas Santos, biskup nebo bývalý starosta Barbastra. Tomu jednou Zefirín zachránil život, když se mu udělalo zle u studny a nikdo mu nepřišel pomoci – jenom Zefirín.

VII. VENKU

Zefirín chodil rád ven za město a s ním chodili kluci. Učil je znát přírodu: ptáky, brouky, květiny Vyprávěl o minulosti a zpíval staré romské písně.

VIII. DOBRÉ SRDCE

Zefirínovi známí a sousedé a lidé široko daleko si ho velmi vážili. A on jim pomáhal – půjčoval např. chudým Romům koně a čekal, že mu zaplatí, až na tom budou líp. Usmířoval jejich hádky, radil jim a nikdy neztrácel humor a laskavost.

IX. VĚZENÍ

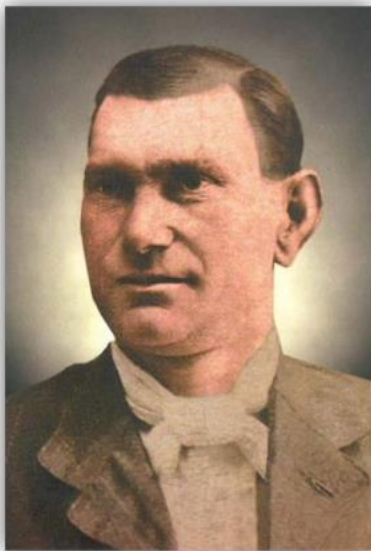
Jednou, bylo to roku 1919, se stala nehoda s vozem, který táhli Zefirínovi koně. Kolem byl zmatek a někdo vykřikl, že ti koně jsou kradení. Zefirín šel hned do vězení. Seděl 7 měsíců, pustili ho na podmínku – aby zaplatil advokáta a kauci, musel prodat dům. Když ho pustili, šel poděkovat do kostela – totiž nešel, ale lezl po kolenou a měl dvě veliké rozsvícené svíce.

X. VDOVEC

Roku 1922 Tereza umírá a Zefirín zůstal jenom s Pepitou. Ta se v 17 letech vdala. Její muž Lisardo byl Zefirínův synovec. Brzy měli tři děti, takže Zefirín nebyl sám, ale na Terezu nemohl zapomenout. Vnučka Maruja vzpomíná, že často viděla u její fotky dědečka modlit se růženec a plakat.

XI. OBČANSKÁ VÁLKA

Zefirín už byl velmi starý muž, když ve Španělsku začala válka. Zefirín byl věřící – a vojáci „republikáni“ zakazovali víru a stříleli kněze. Zefirín ve svém domě schovával jednoho mladého kněze – a vojáci ho za to zatkli. Ve vězení mu republikáni nabídli, že ho pustí, pokud řekne, že nevěří v Boha a zahodí růženec. On to ale neudělal. Věděl, že ho zastřelí, jenom se modlil – a před popravou vykřikl: „Ať žije Kristus Král!“ Bylo to 2. srpna 1936.

*Devloro amaro, amen palikeras
tuĝe vaš somnaĝuno baro
romano vodi, amen palikeras vaš
Devlesĝero the pativalo manuš
Zefirin.*

*De Romange the Gadĝenge laĉho
the savoredĝenengero drom.
De amenge dživipen tuĥa.*

*Božičĝu náš, děĝujeme ti za
nádhernou velĝou romsĝou duši,
děĝujeme ti za Božího a
pocivěho člověĝa Zefirina.
Dej Romům a všem lidem kráčet
dobrou a společnou cestou.
Dej nám život s tebou.*

Vážení dobrodinci,

v minulém roce jsme oslavili 25 let oficiální existence díla Don Boska v Havířově. Čtvrtstoletí je určitý mezník, kdy se hodnotí, rekapituluje a hledá nový směr a nové výzvy. Naším posláním je vychovávat poctivé občany a dobré křesťany. Tak jak to chtěl svatý Jan Bosko. Tuto skutečnost chceme nově intenzivněji realizovat mezi těmi nejubožejšími a nejvíce odstrčenými a pohrdanými dětmi a mládeží. Na přímluvu blahoslaveného Zefirína, prvního blahoslaveného Roma jsme od ledna začali misijní činnost mezi Romy. Prosíme i nadále o Vaši přízeň, modlitby a oběti na tento úmysl.

Děkuji a + žehnám vám všem

*Jindřich Honěk, jáhen
ředitel a salesián spolupracovník*

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01TEL. 596 810 145VÝŠLO: 31.1.2017